

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a členiek senátu JUDr. Moniky Valašíkovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci (žalobcu) *sťažovateľa*: **LABAŠ, s. r. o.**, Textilná 1, 040 01 Košice, IČO; 36 183 181, *právne zastúpený* ..., proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie**, Prievozská 32, 827 99 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0770/99/2015 zo dňa 07.11.2016, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku *Krajského súdu v Košiciach* č. k. 6S/126/2016 zo dňa 03.05.2018, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania **n e p r i z n á v a** .

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „*krajský súd*“ alebo „*správny súd*“) podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „*SSP*“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného

č. SK/0770/99/2015 zo dňa 07.11.2016 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj č. V/0212/08/15 zo dňa 18.09.2015 a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. V odvolacom konaní žalovaný znížil výšku sankcie z 8.000,- eur na 2.500,- eur.

«»

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd konštatoval nedôvodnosť námietky žalobcu, že správne orgány vychádzali z nepreskúmateľného dôkazu, a to z protokolu o skúškach, ktorým sa nepreukázala jeho vysoká preukazná hodnota, pretože vo väčšine prípadov skúšky boli neakreditované a akreditované skúšky považoval za nepreskúmateľné vzhľadom na to, že nebolo zisťované, akými meradlami boli vykonané.

3. Podľa názoru krajského súdu žalovaný pri posudzovaní porušenia povinností žalobcu vyplývajúcich z § 6 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako *pákoví č. 250/2007 Z. z.*“ alebo „*zákon o ochrane spotrebiteľa*“) nesporne vychádzal len z výsledkov akreditovaných skúšok, ktoré boli v protokole označené. Na výsledky neakreditovaných skúšok pri rozhodovaní o tom, či a v akom rozsahu žalobca porušil povinnosť podľa § 6 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa neprihliadal. Z toho dôvodu aj zmenil výrok prvostupňového správneho rozhodnutia tak, ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia žalovaného.

4. To, že žalovaný neprihliadal na výsledky neakreditovaných skúšok malo za následok aj zníženie uloženej sankcie. Žalobca neuviedol žiadny dôvod, pre ktorý by bolo možné pochybovať, či skúšky boli vykonané kalibrovanými meradlami a iba samotné jeho tvrdenie podľa názoru krajského súdu nemôže bezdôvodne spochybníť výsledky akreditovaných skúšok inštitúcie, ktorá má na ich vykonanie akreditáciu. Skutočnosť, že uvedený subjekt v protokole podrobne nešpecifikoval meradlá, ktorými mali byť merané veličiny, nemal za následok pochybnosti o dôkazoch, že skúšané výrobky nezodpovedajú norme a sú nebezpečné.

5. Správny súd súhlasil s názorom žalovaného o rozsahu poučovacej povinnosti voči žalobcovi, a teda jeho námietku, že tým, že nebol poučený o možnosti ponechať si časti kontrolnej vzorky pre svoju potrebu, nebola zachovaná rovnosť zbraní a právo na obhajobu, nepovažoval za dôvodnú. Žalovaný, resp. správny orgán prvého stupňa nebol povinný

na možnosť uplatnenia tohto práva upozorniť. Z administratívneho spisu nevyplývalo, že by žalobca nemal možnosť toto svoje právo využiť a ak ho z rôznych dôvodov, napríklad aj z neznalosti nevyužil, táto okolnosť nemá za následok nezákonný postup pri získavaní dôkazu o bezpečnosti predávaného výrobku. Pri kontrole bol prítomný vedúci skladu (zamestnanec žalobcu), teda osoba, ktorá v čase kontroly bola oprávnená konať v mene žalobcu, čo dokazuje aj to, že táto osoba vlastnoručne podpísala výsledky kontroly a opatrla ich pečiatkou obchodnej spoločnosti žalobcu.

6. V inšpekčnom zázname zo dňa 06.02.2015 bolo uvedené, že kontrolovaný výrobok inšpektori SOI pri kontrole zabalili, zapečatili a označili predpísaným spôsobom za prítomnosti vedúceho skladu, zamestnanca žalobcu. V spise sa nenachádza žiadny dôkaz o tom, že by takto zabalené a zapečatené vzorky boli doručené akreditovanému subjektu v porušenom stave, a preto tvrdenie žalobcu, že žalovaný nezabezpečil ustálenosť podmienok pri preprave vzorky do Českej republiky je neopodstatnená a ničím neodôvodnená. Iba samotné vyslovenie pochybností nemôže mať za následok záver, že pri prevoze došlo k takému vplyvu prostredia, ktoré mohlo ovplyvniť výsledky skúšok.

7. Krajský súd nepovažoval za opodstatnenú ani žalobnú námietku, že jediným podkladom pre rozhodnutie správneho orgánu bol inšpekčný záznam, pretože rozhodnutie vychádzalo nielen z inšpekčných záznamov zo dňa 06.02.2015 a 07.05.2015, ale aj z výsledkov vykonaných skúšok akreditovanou skúšobňou. S obsahom inšpekčného záznamu sa oboznámil žalobca, čo vyplýva aj z jeho vyjadrenia k inšpekčnému záznamu zo dňa 03.08.2015, v ktorom poukazuje na obsah inšpekčných záznamov. Žalobcovi bolo oznámené začatie správneho konania a bolo mu umožnené vyjadriť sa k podkladom pre rozhodnutie, vrátane protokolu o skúškach, ktoré mu boli odovzdané ešte pred začatím správneho konania.

8. Za nedôvodnú vyhodnotil krajský súd aj námietku žalobcu, že žalovaný nenariadil vo veci ústne pojednávanie a neoznámil mu, že bude vykonávať dôkazy mimo ústneho pojednávania. Keďže na konanie sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, správny orgán mal právo zväziť potrebu nariadenia ústneho pojednávania ako jedného z prostriedkov pre úplné a presné zistenie skutočného stavu veci. Podľa názoru súdu v preskúvanom prípade nebola žalobcovi odmietnutá spravodlivosť nenariadením ústneho pojednávania, pretože správny orgán zvolením administratívnej formy konania si zabezpečil úplné a dostatočné podklady pre rozhodnutie. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich

rozhodnutiach (napríklad sp. zn. 4Sžo/262/2015) zdôraznil, že v konaní o správnych deliktoch sa v plnom rozsahu uplatňuje zásada písomnosti konania.

9. Správny súd sa stotožnil s právnym názorom žalovaného, že v prejednávanej veci by ústne pojednávanie nesplnilo svoj účel, keďže vec bola spoľahlivo zistená a existoval dostatok dôkazov, na základe ktorých mohol správny orgán jednoznačne konštatovať, že došlo k porušeniu zákona. Nariadenie ústneho pojednávania by neprispelo k objasneniu veci. Žalovaný svoje názory oprel o najnovšiu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorú konkrétne uviedol v žalobou napadnutom rozhodnutí (napríklad sp. zn. 2Sžo/53/2013, 2Sžp/10/2011, 4Sžo/262/2015). Námietky žalobcu, že žalobou napadnuté rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, keďže z nich nie je zrejmé, na základe akých podkladov správne orgány rozhodovali, nie je opodstatnená a dôvodná, keďže tieto podklady z oboch rozhodnutí sú zrejmé a jednoznačné a žalobca sa mal možnosť s nimi oboznámiť vzhľadom na to, že inšpekčné záznamy a protokoly o skúškach boli ponechané na prevádzke žalobcu.

10. Žalobná námietka týkajúca sa žumalizácie administratívneho spisu bola podľa názoru súdu neopodstatnená a nemala za následok nezákonnosť napádaných rozhodnutí. Súd sa preto s touto námietkou nezaoberal.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

11. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/126/2016 zo dňa 03.05.2018 **podal žalobca** v postavení sťažovateľa (ďalej aj ako „sťažovateľ“) prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu dňa 11.07.2018 **kasačnú sťažnosť** podľa ust. § 438 ods. 1 SSP, nakoľko podľa jeho názoru Krajský súd v Košiciach porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 440 ods. 1 písm. g) SSP/ a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu /§ 440 ods. 1 písm. h) SSP/. Sťažovateľ žiadal podľa § 462 ods. 2 SSP zmeniť napadnutý rozsudok tak, že rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie. V prípade, že kasačný súd napadnutý rozsudok

nezmení, navrhol napadnutý rozsudok podľa § 462 ods. 1 SSP zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Zároveň požadoval priznať právo na náhradu trov konania vo výške 100%.

12. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti poukázal na to, že z rozsudku správneho súdu ani z protokolu žalovaného nie je zrejmé ako sa žalovaný aj správny súd vysporiadal s konkrétnymi námietkami (uvedenými napríklad v žalobnom bode 1) o tom, že protokol o skúškach neobsahuje identifikácie a špecifikácie meradiel, ktorými osoba skúšajúca zápalky skúšala a merala. Oceľová mierka je určeným meradlom, sušiareň je určeným výrobkom, stopky sú tak isto určeným meradlom, pričom nezabezpečenie špecifikácie týchto meradiel a určených výrobkov spôsobuje nepreskúmateľnosť protokolu ako dôkazného prostriedku v prípade preskúmania ich zákonného použitia ako dôkazného prostriedku z dôvodu správnosti ich ciachovania, respektíve opatrenia úradnou overovacou značkou. Rovnako inšpekčný záznam nemôže slúžiť ako dôkaz, pokiaľ nebol v správnom konaní vykonaný.

13. Ďalej sťažovateľ namietal v žalobe nedostatočne zistený skutkový stav, pretože žalovaný vychádzal len z vyjadrení a konania kontrolovaného zamestnanca. Podľa názoru sťažovateľa, by bolo popretím princípu právneho štátu, keby sa dokazovanie správnych deliktov malo vykonávať len tvrdením inšpektorov žalovaného, bez preukázania, že takéto tvrdenie žalovaného bolo v správnom konaní aj vykonané a preukázané.

14. Súd sa podľa jeho názoru v napadnutom rozsudku nevysporiadal, či vôbec existuje právny dôvod, že tvrdenia inšpektorov v inšpekčnom zázname môžu slúžiť aj ako relevantné dôkazy v správnom konaní, respektíve, ktorý právny predpis je tým predpisom, podľa ktorého žalovaný vyhotovuje inšpekčný záznam. Je zrejmé, že sťažovateľ vo vyjadrení k oznámeniu o začatí správneho konania, v odvolaní voči rozhodnutiu o uložení pokuty namietal skutkový stav, rozporoval ho a žalovaný aj súd tieto vyjadrenia absolútne neakceptovali, lebo v inšpekčnom zázname bolo dostatočne dokázané, že skutok sa stal. Takýto názor a postup žalovaného aj súdu je však podľa názoru sťažovateľa nesprávny a porušuje všetky práva sťažovateľa na obhajobu a riadny proces. Z rozhodnutia správneho súdu sa sťažovateľ nedozvedel ako sa súd vysporiadal s povahou danej veci, aby mohol konštatovať, že žalovaný postupoval podľa § 21 správneho poriadku a prečo súd bezvýhradne verí len žalovanému.

15. K námietke nezákonnosti rozhodnutí, nezákonnosti podkladov pre rozhodnutie, k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci a porušeniu práva na obhajobu v bode II. 1 kasačnej sťažnosti uviedol, že tak žalovaný ako aj súd ex offo neskúmal zákonnosť postupu a vykonanie kontroly u sťažovateľa, ani zákonnosť inšpekčného záznamu, ktorý považuje za kľúčový dôkaz pre napadnuté rozhodnutia. Sťažovateľovi nebol zrejmý právny predpis, ktorý by upravoval postup a náležitosti žalovaného pri vyhotovovaní inšpekčného záznamu. Nie je zákonom stanovené prečo sa poznámky inšpektorov nazývajú „*inšpekčný záznam*“, kedy sa tento spisuje, kedy sa kontrola považuje za ukončenú, kedy inšpektor uloží opatrenie na mieste, akým spôsobom sa má výrobok vyhlásovať za nebezpečný. Pokiaľ žalovaný aj súd neuviedol príslušné právne ustanovenie, tak nemôže byť tento dôkazný prostriedok považovaný za relevantný dôkaz.

16. Sťažovateľ uviedol, že žalovaný postupoval svojvoľne a nezodpovedne, keď považoval predmetné zápalky za nebezpečný výrobok, ktorý podľa § 2 zákona o ochrane spotrebiteľa predstavuje pre spotrebiteľa závažné riziko ohrozenia zdravia. Podľa § 8 písm. b) a § 5 ods. 6 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „*zákon č. 128/2002 Z. z.*“) inšpektor nie je oprávnený vyhlásovať akýkoľvek výrobok za nebezpečný a žalovaný mal rozhodnutím zakázať uvádzať predmetné zápalky na trh alebo nariadiť stiahnutie výrobku z trhu. Sťažovateľ dal do pozornosti, že v protokole o skúškach je len uvedené, že zápalky nevyhovujú technickej norme EN 1783. Až v inšpekčnom zázname zo dňa 07.05.2015 vyhlásili inšpektori žalovaného predmetné zápalky za nebezpečný výrobok. Súčasne poukázal na nedostatky zákona č. 128/2002 Z. z. Sťažovateľ považoval inšpekčný záznam, spôsob vyhlásenia zápaliek za nebezpečný výrobok za nezákonný pre nedostatok dôvodov.

17. Sťažovateľ namietal v bode II. 3 nenariadenie ústneho pojednávania, pretože v správnom konaní došlo k rozporom vo vyjadreniach sťažovateľa a inšpektorov. Sťažovateľ v správnom konaní namietal postup žalovaného a zistenia inšpektorov tak, ako sú opísané v ich poznámkach, že sa nezakladajú na správnych skutkových záveroch a tieto rozpory sa dali odstrániť jedine výsluchom inšpektorov ako aj tretej osoby, ktorá vykonala skúšky, nie iba tvrdením inšpektorov v inšpekčnom zázname. Žalovaný aj súd riadne a dostatočne neodôvodnil povahu veci, aby bolo možné konštatovať, že v zmysle § 21 správneho poriadku žalovaný nemusel nariadiť pojednávanie.

18. Sťažovateľ poukázal na čl. 6 ods. 3 písm. c), d), 6 ods. 1 Dohovoru a bol toho názoru, že požiadavka nezávislosti, nestrannosti, zákonného zriadenia a adekvátnej právomoci v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru sa neviaže iba na súd v pravom zmysle slova a môže ísť aj o orgán spĺňajúci takéto požiadavky a stojaci mimo súdnej sústavy. Z povahy predmetnej veci je zrejmé, že vyšetrovateľom správneho deliktu, žalobcom aj sudcom je v tomto prípade žalovaný v jednej osobe. Pokiaľ sťažovateľ v správnom konaní namietal nevykonanie a nepreukázanie dôkazov o tvrdeniach inšpektorov aj rozporoval kontrolné zistenia, je to dôvodom na nariadenie ústneho pojednávania podľa § 21 správneho poriadku. Konštatoval, že žalovaný nedodrжал zásadu vyhľadávaciu, prejednávaciu a zásadu správnej úvahy. Súčasne poukazoval aj na porušenie odporúčania Výboru ministrov Rady Európy č. R (91) 1 zo strany žalovaného.

19. Sťažovateľ nesúhlasil s názorom súdu o nenariadení ústneho pojednávania. Podľa jeho názoru nie je vôbec podstatné, či sťažovateľ v čase kontroly alebo v konaní popieral skutkový stav opísaný pracovníkmi žalovaného alebo ho nepopieral, resp. či predložil nové skutkové tvrdenia. Podstatné je, či dôkazy boli v konaní pred správnym orgánom vykonané a či dostatočne preukázali spáchanie skutku a zavinenia sťažovateľa, pričom absolútne nepostačuje ničím nepodložená možná domnienka, že inšpekčný záznam bez ďalšieho je dôkazom.

20. Sťažovateľ ďalej namietal aj absenciu posúdenia zákonnosti postupu žalovaného súdom pri vydávaní druhostupňového rozhodnutia. Porovnaním výrokov prvostupňového a druhostupňového správneho orgánu je zrejmé, že žalovaný druhostupňovým rozhodnutím zmenil výrok prvostupňového rozhodnutia len tým, že v druhostupňovom rozhodnutí vynechal „prílohu D“, ale už neuviedol, že zmenil aj výšku pokuty. Uviedol, že uložil pokutu vo výške 2.500,- eur. Pre sťažovateľa je nezrozumiteľné či v danej veci existujú dve rozhodnutia alebo len jedno a výroky sú neurčité. Rovnako nie je jednoznačne zrejmé, v akých konkrétnych požiadavkách zápalky nevyhoveli požiadavkám EN 1783/príloha A, príloha B/, pričom sťažovateľovi nepostačuje odvolávanie sa na iné listiny.

21. Medzi ďalšie dôvody nezrozumiteľnosti rozhodnutia správneho orgánu patrí podľa sťažovateľa rozpornosť výroku s odôvodnením, absencia právnych záverov vyplývajúcich z rozhodujúcich skutkových okolností ako aj ich nejednoznačnosť. Navyše z odôvodnenia druhostupňového rozhodnutia je zrejmé, že došlo k zmene nielen vypustením

prílohy D, ale došlo aj k vypusteniu značného počtu hodnotených kritérií podľa EN 1783, avšak výrok druhostupňového rozhodnutia neobsahuje skutočnosti, ktoré boli oproti pôvodnému výroku vynechané, dokonca ani výrok prvostupňového rozhodnutia neobsahuje, v čom konkrétne zápalky nemali vyhovovať EN 1783. Je zrejmé, že žalovaný upravil svojím rozhodnutím text prvostupňového správneho rozhodnutia aj tým, že časť výroku rozhodnutia a značnú časť aj odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu vypustil, pričom sťažovateľ má za to, že táto zmena spôsobila nezákonnosť rozhodnutia žalovaného. Ďalej uviedol, že žalovaný ani súd nevychádzal zo základného predpokladu, že prvostupňovým správnym orgánom skutkovo ustálený a založený predmet konania pozostávajúci z protiprávnych konaní sťažovateľa, resp. z účasti sťažovateľa na nich, nebol zachovaný od začatia konania o uložení sankcie až po jeho právoplatné skončenie. Predmetom záujmu je konanie sťažovateľa, teda skutok a nie samotný delikt. Preto bolo a je vadou ak žalovaný, ktorý rozhoduje s konečnou platnosťou sa nevysporiadal s celým rozsahom predmetu konania, resp. nevyčerpal celé meritum veci, a to spôsobom, ktorý mu ukladá správny poriadok.

22. Sťažovateľ namietal nepreskúmateľnosť protokolu o skúškach, pretože sa nepreukázala jeho vysoká preukazná hodnota z dôvodu, že vo väčšine prípadov boli skúšky neakreditované. Akreditované skúšky považuje za nepreskúmateľné vzhľadom na to, že nebolo preskúmané a zisťované akými meradlami boli vykonané. Sťažovateľ uviedol, že súd sa nevysporiadal s protokolom o skúškach ako celku ale rovnako ako žalovaný si z tohto dôkazného prostriedku vybral len to, čo je v jeho neprospech. Ak väčšina častí protokolu je nezákonná, tak potom celý protokol je nezákonný nakoľko je vyhotovený a podpísaný v celku. Sťažovateľ bol toho názoru, že kedykoľvek v priebehu celého správneho konania má právo preskúmať zákonnosť postupu dokazovania žalovaným a pokiaľ nemôže vedieť aké konkrétne meradlá boli pri meraniach použité, tak nie je preskúmateľné celé meranie a skúšky. Žalovaný nezabezpečil pri kontrole ani v správnom konaní dôkaz, že zápalky boli dňa 07.05.2015 zakázané, boli vyrobené a označené jednou šaržou, čo spôsobuje nepreskúmateľnosť, či aj v skutočnosti všetky zápalky mali rovnaké vlastnosti ako len posudzovaná vzorka.

23. K námietke nepreskúmateľnosti spôsobu dopravy zápaliek na vykonanie skúšky uviedol, že pokiaľ sa súd uspokojil s názorom žalovaného, že inšpektori SOI pri kontrole zabalili, zapečatili a označili predpísaným spôsobom za prítomnosti vedúceho skladu,

zamestnanca žalobcu, tak mal aspoň namiesto žalovaného uviesť, podľa ktorého predpísaného spôsobu mali inšpektori SOI žalovaného výrobok pri kontrole zabaliť, zapečatiť a označiť. V opačnom prípade ide o nedostatočné odôvodnenie súdu. Sťažovateľ bol toho názoru, že aj keď zápalky sú určené do rôznych prostredí, avšak do vlhkého prostredia nie sú určené a ak žalovaný nepresvedčil sťažovateľa, že zápalky neboli vo vlhkom prostredí počas celého prevozu do skúšobne, tak je nepreskúmateľné, či tak aj v skutočnosti bolo.

24. Sťažovateľ ďalej poukázal na skutočnosť, že súd sa nevysporiadal s námietkou, že žalovaný neuviedol v odôvodnení rozhodnutia konkrétne ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, ktoré skutočnosti (dôkazy) nepreskúmal a nepoužil na rozhodnutie. V bode 46. rozsudku súd nedôvodné nahradil konanie žalovaného. Žalovaný inšpekčné záznamy zo dňa 06.02.2015 a 07.05.2015, výsledky vykonaných skúšok akreditovanou skúšobňou, oznámenie o začatí správneho konania neuviedol v rozhodnutiach ako skutočnosti, z ktorých vychádzal. Sťažovateľovi taktiež nie je zrejmé, či žalovaný použil na rozhodnutie aj opatrenie na mieste na zákaz predaja zápaliek vydaného dňa 07.05.2015. Aj toto odôvodnenie považoval za nedostatočné.

25. Sťažovateľ považoval odôvodnenie rozsudku za príliš formalistické, nedostatočne odôvodnené a nesprávne právne posúdené. Súd vôbec neuviedol, v čom sú žalobné námietky neopodstatnené, prečo považuje inšpekčný záznam za zákonný dôkaz, prečo vykonanie dôkazov žalovaným len pred sebou samým považoval za správne a zákonné, prečo nevyhodnotil protokol o skúškach ako celok, či spôsob vyhlásenia výrobku za nebezpečný bol správny a hlavne, či bol zákonný. Ďalej poukázal na to, že mu nie je zrejmé, z ktorých akreditovaných skúšok žalovaný vychádzal pri druhostupňovom rozhodnutí, čo považoval za arbitrárne.

26. **Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti**, doručenom krajskému súdu dňa 16.10.2018, uviedol, že sťažovateľ zopakoval svoje odvolacie námietky, s ktorými sa žalovaný ako aj krajský súd vysporiadal už v rámci konania vedeného na krajskom súde a v tomto smere naň žalovaný v plnej miere odkázal. Žalovaný mal za to, že námietky sťažovateľa sú neopodstatnené a nemajúce vplyv na zodpovednosť sťažovateľa za zistený skutkový stav veci, keďže zistenia zaznamenané v inšpekčných záznamoch z kontrol považuje žalovaný za spoľahlivo zistené a správne právne posúdené ako rozporné so zákonom o ochrane spotrebiteľa a nemajúce vplyv ani na riadne odôvodnenú výšku uloženej pokuty.

V súlade s uvedeným žiadal kasačnú sťažnosť zamietnuť ako neopodstatnenú.

III.

Konanie na kasačnom súde

27. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej aj „*kasačný súd*“) (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ust. § 449 ods. 1 SSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 445 SSP preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

28. Najvyšší súd SR ako príslušný súd podľa ust. § 11 písm. g) SSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 455 SSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s ust. § 452 ods. 1 SSP.

29. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/126/2016 zo dňa 03.05.2018, ktorým tento podľa § 190 SSP zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. SK/0770/99/2015 zo dňa 07.11.2016.

30. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu kasačný súd zistil, že dňa 06.02.2015 bola inšpektormi Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj na základe písomného podnetu spotrebiteľa č. 1498/14 vykonaná kontrola zameraná na dodržiavanie povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa. V kontrolovanej prevádzke Veľkoobchod potravín LABAŠ, Textilná 1, Košice bola za účelom overenia bezpečnosti odobratá vzorka výrobku bezpečnostné zápalky LABAŠ®, EAN 8 585026 900050 a bezpečnostné zápalky FRESH®, EAN 8 585026 900043. Odobraté vzorky boli zaslané na skúšanie subjektu - Technický a zkušební ústav stavební Praha, s. p., odštepny závod Zkušební ústav lehkého průmyslu, České Budějovice. Predmetom skúšky bolo preverenie mechanických a fyzikálnych vlastností zápaliek podľa EN 1783. Výsledok skúšok týkajúci sa bezpečnostných zápaliek LABAŠ bol zadokumentovaný v protokole o skúške číslo: 100-051638 zo dňa 27.02.2015 a bezpečnostných zápaliek

FRESH®, EAN 8 585026 900043 v protokole o skúške číslo: 100-051639 zo dňa 27.02.2015. Na základe zisteného skutkového stavu bolo konanie žalobcu vyhodnotené ako porušenie § 6 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa.

31. Žalovaný napadnutým rozhodnutím zmenil v odvolacom konaní rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj č. V/0212/08/2015 zo dňa 18.09.2015, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „*zákon o ochrane spotrebiteľa*“) uložená peňažná pokuta vo výške 8.000,- eur tak, že žalobcovi pre porušenie povinností podľa § 6 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého na trh možno uviesť, ponúkať, alebo predávať len bezpečné výrobky, keď účastník konania ponúkal a predával jeden druh výrobku - bezpečnostné zápalky LABAŠ®, EAN 8 585026 900050, ktorého vzorka bola za účelom skúšania odobratá v prevádzkami veľkoobchod potravín LABAŠ, Textilná 1, Košice dňa 06.02.2015, a ktorého nebezpečnosť bola potvrdená protokolom o skúške č. 100- 051638 zo dňa 27.02.2015, vydaným subjektom - Technický a zkušební ústav stavební Praha, s. p. - odštepny závod Zkušební ústav lehkého průmyslu, České Budějovice, nakoľko výrobok nevyhovel požiadavkám EN 1783 (príloha A, príloha B, príloha D) a keď účastník konania ponúkal a predával jeden druh výrobku - bezpečnostné zápalky FRESH®, EAN 8 585026 900043, ktorého vzorka bola za účelom skúšania odobratá v prevádzkami Veľkoobchod potravín LABAŠ, Textilná 1, Košice, dňa 06.02.2015, a ktorého nebezpečnosť bola potvrdená protokolom o skúške č. 100-051639 zo dňa 27.02.2015, vydaným subjektom - Technický a zkušební ústav stavební Praha, s. p. - odštepny závod Zkušební ústav lehkého průmyslu. České Budějovice, nakoľko výrobok nevyhovel požiadavkám EN 1783 (príloha A, príloha B), za čo mu bola podľa § 24 ods. 1 citovaného zákona o ochrane spotrebiteľa uložená pokuta vo výške 2.500,- eur.

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

32. Podľa § 2 písm. g) zákona o ochrane spotrebiteľa sa na účely tohto zákona rozumie bezpečným výrobkom výrobok, ktorý za bežných alebo rozumne predvídateľných podmienok používania, inštalácie alebo údržby, nepredstavujú po dobu určenú výrobcom,

alebo po dobu obvyklej použiteľnosti nebezpečenstvo pre spotrebiteľa, alebo jeho používanie, predstavuje pre spotrebiteľa vzhľadom na bezpečnosť a ochranu zdravia len minimálne nebezpečenstvo, alebo svojimi vlastnosťami zodpovedá požiadavkám podľa osobitného predpisu.

33. Podľa § 2 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa nebezpečným výrobkom je výrobok, ktorý nespĺňa požiadavky uvedené v písm. g); za nebezpečný výrobok nemožno považovať výrobok iba preto, že bol do obehu uvedený bezpečnejší výrobok.

34. Podľa § 6 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa na trh možno uviesť, ponúkať alebo predávať len bezpečné výrobky; to neplatí pre použité výrobky dodané ako starožitnosti alebo pre výrobky, ktoré sa majú pred použitím opraviť alebo obnoviť, ak o to dodávateľ preukázateľne informoval osobu, ktorej výrobok dodáva.

35. Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom, alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa, uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi, alebo osobe podľa § 9a, alebo § 26 pokutu do 66.400,- eur; za opakované porušenie povinností počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166.000,- eur.

36. Podľa § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinností, spôsob a následky porušenia povinností.

37. Podľa § 27 zákona o ochrane spotrebiteľa na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, okrem § 20 ods. 3 písm. e) - h) a § 21 a § 26a, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

38. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci, a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

39. Podľa § 32 ods. 2 správneho poriadku podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj

skutočnosti všeobecne známe, alebo známe správnemu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

40. Podľa § 34 ods. 1 správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci, a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

41. Podľa § 34 ods. 2 správneho poriadku dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka.

42. Podľa § 34 ods. 3 správneho poriadku účastník konania je povinný navrhnuť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe.

43. Podľa § 34 ods. 4 správneho poriadku vykonávanie dôkazov patrí správnemu orgánu.

44. Podľa § 34 ods. 5 správneho poriadku správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

45. Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

46. Podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

47. Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

48. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať

ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1, ods. 2 SSP).

49. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

50. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

51. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

52. Kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, a to najmä z toho pohľadu, **či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe**, a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

53. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody podanej kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Košiciach po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku Krajského súdu v Košiciach, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S rozsudkom krajského súdu sa kasačný súd stotožňuje v celom rozsahu.

54. K námietke sťažovateľa v bode II. 1 kasačnej sťažnosti kasačný súd uvádza, že inšpekčný záznam je záznamom z kontroly, v ktorom konajúci inšpektori SOI opíšu zistený stav na mieste samom, oprávnená osoba má možnosť sa k nemu vyjadriť a správnosť záznamu potvrdí svojim podpisom. Inšpekčný záznam je základným dokumentom, ktorý informuje o výsledku kontroly, popisuje zistený skutkový stav a zistené nedostatky. V danom prípade bol inšpekčný záznam nesporne prerokovaný so zamestnancom žalobcu prítomným pri kontrole, pánom Ladislavom Kiššom a bol riadne opatrený pečiatkou a podpisom osoby prítomnej pri kontrole.

55. Kasačný súd nevidí dôvod nezákonnosti postupu vykonanej kontroly u sťažovateľa. Rovnako zákonnosť inšpekčného záznamu nespochybňuje ani námietka sťažovateľa, v zmysle ktorej žalovaný podľa jeho názoru nemá stanovený zákonný postup na vyhotovovanie výstupu z vykonanej kontroly. Kasačný súd uvádza, že správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie, pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Vykonávanie dôkazov v zmysle § 34 ods. 4 správneho poriadku patrí správneho orgánu. Inšpekčný záznam predstavuje jeden z podkladov pre vydanie rozhodnutia v rovine skutkových zistení. Rovnako kasačný súd považuje námietku sťažovateľa, v zmysle ktorej bol spôsob vyhlásenia zápaliek za nebezpečný výrobok zamestnancami SOI nezákonný, za nedôvodnú, pretože relevantné je až právne posúdenie skutkových zistení v rozhodnutí správneho orgánu.

56. K námietke uvedenej v bode II. 3 ohľadom nenariadenia ústneho pojednávania sa kasačný súd stotožňuje s právnym názorom správneho súdu. Podľa § 21 ods. 1 správneho poriadku správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon. Správny poriadok teda predpokladá dve formy konania pred správneho orgánom, administratívnu (písomnú) a ústnu. Z dikcie zákona vyplýva, že ústne pojednávanie sa uskutoční len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo, ak správny orgán ústne pojednávanie nariadi, keď dospeje k záveru, že si to povaha veci vyžaduje.

57. Na konanie o správnom delikte žalobcu sa vzťahuje osobitný zákon, ktorým je zákon o ochrane spotrebiteľa, ktorý povinnosť nariadiť ústne pojednávanie správneho orgánu neukladá a subsidiárne správny poriadok, ktorý vyžaduje pojednávanie nariadiť len ak to

vyžaduje povaha veci.

58. Posúdenie vhodnosti, resp. potreby nariadenia ústneho pojednávania neprislúcha účastníkovi konania, ale správneho orgánu, ktorý svoju diskrečnú právomoc uplatní v súlade s povahou danej veci. Žalovaný mal za to, že postup ako aj rozhodnutie správneho orgánu je zákonné, nakoľko nenariadením ústneho pojednávania správny orgán v danom prípade postupoval v súlade so správnym poriadkom. Podľa názoru kasačného súdu by však ani nariadenie ústneho pojednávania nezmenilo skutkový stav zistený v čase kontroly vykonanej inšpektormi SOI, v priebehu ktorej inšpektori SOI zistili porušenie § 6 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré zakladá objektívnu zodpovednosť žalobcu.

59. K namietaným skutočnostiam v bode II. 4 kasačný súd uvádza, že preskúmaním prvostupňového rozhodnutia, ako aj konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, odvolací orgán zistil viacero dôvodov na jeho zmenu, výsledkom čoho bolo vydanie druhostupňového rozhodnutia v súlade s § 59 ods. 2 správneho poriadku. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaného na strane 3 žalovaný dostatočným spôsobom špecifikoval skutočnosti, ktoré viedli k zmene prvostupňového rozhodnutia tak, ako uviedol vo výrokovej časti.

60. Kasačný súd sa stotožňuje s argumentáciou krajského súdu ohľadom sťažovateľom namietanej nepreskúmateľnosti protokolu o skúškach. Žalovaný pri posudzovaní porušenia povinností žalobcu vyplývajúcich z § 6 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa vychádzal iba z výsledkov akreditovaných skúšok, ktoré boli v protokole označené. Na výsledky neakreditovaných skúšok pri rozhodovaní o tom, či a v akom rozsahu žalobcu porušil povinnosť podľa § 6 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, neprihliadal, a preto aj zmenil výrok prvostupňového správneho rozhodnutia a v súlade so správnym poriadkom oprávnene znížil výšku sankcie.

61. Kasačný súd hodnotí námietku sťažovateľa ohľadom spôsobu prepravy, prostredia ovplyvňujúceho vlastnosti zápaliek, v ktorom boli tieto uskladnené, za výlučne subjektívnu, nakoľko toto tvrdenie nie je ničím objektívne preukázané.

62. V zmysle vyššie uvedeného považuje kasačný súd zistenie skutkového stavu na posúdenie veci za dostačujúce. Kasačný súd po oboznámení sa s pripojeným súdnym

a administratívnym spisom konštatuje, že v predmetnej veci nebolo možné postupovať inak, ako súhlasiť so závermi prijatými krajským súdom v preskúmanom rozsudku, a síce, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom.

63. Krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležitým spôsobom odôvodnil.

64. Kasačný súd dospel zhodne ako krajský súd k záveru, že žalovaný postupoval v danej veci v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si zadovážil dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležitým spôsobom zistil skutkový stav a aplikáciou relevantných zákonných ustanovení zo skutkových okolností vyvodil správny právny záver, a preto krajský súd podľa názoru kasačného súdu nepochybil, keď žalobu sťažovateľa zamietol.

65. Pokiaľ teda krajský súd vyhodnotil námietky sťažovateľa uvedené v žalobe za nedôvodné a rozhodnutie žalovaného považoval za súladné so zákonom, a preto žalobu podľa § 190 SSP zamietol, kasačný súd sa s týmto právnym názorom v celom rozsahu stotožnil.

66. Kasačný súd zdôrazňuje, že sťažovateľ nevyvrátil žiadnym hodnoverným spôsobom skutočnosti a skutkový stav, ktorý bol zistený orgánmi verejnej správy.

67. Podľa ust. § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

68. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľa (žalobcu) sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa vyššie citovaného ust. § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

69. O trovách kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ust. § 167 ods. 1 v spojení s ust. § 467 ods. 1 SSP tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania, pretože vo veci nemal úspech.

70. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.

V Bratislave dňa 17.04.2019

J U D r . J o z e f M i l u č k ý , v . r .
predseda senátu

JUDr. Monika Valašiková, PhD., v. r.
členka senátu

JUDr. Erika Čanádyová, v. r.
členka senátu